

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/122/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315203657
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4315203657.2

DOPLŇACÍ ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobkyne: X. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F. XXX, zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Košice, Kuzmányho 29, IČO: 47 234 466, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 412,70 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 15C/173/2015-175 z 8. augusta 2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 15C/173/2015-200 z 18. marca 2019, o doplnení rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/122/2019-263 z 29. apríla 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd vo zvyšku žalobu **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa pôvodne podanou žalobou, ktorú doručila Okresnému súdu Levice dňa 11. 03. 2015, domáhala určenia, že Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov č. 8400053425 z 11. 02. 2013 je neplatná, ako aj uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej sumu 412,70 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 11. 03. 2015 do zaplatenia. Zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov konania. Dňa 17. 01. 2018 doručila návrh na zmenu žaloby v časti prvého uplatneného nároku a žiadala, aby súd pripustil zmenu žaloby tak, že bude konať o určení, že žalovaný nemá právo na výkon zrážok zo mzdy žalobcu vyplývajúce z Dohody o zrážkach zo mzdy k Zmluve o revolvingovom úvere č. 8400053425 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 11. 02. 2013. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 15C/173/2015-84 z 14. mája 2018 vyhovel návrhu žalobkyne a pripustil zmenu žaloby. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15. 05. 2018.

2. Okresný súd Levice (do 30. 06. 2016 ako súd prvého stupňa v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, ďalej len „OSP“ a od 01. 07. 2016 v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“ ako súd prvej inštancie) rozsudkom č. k. 15C/173/2015-175 z 8. augusta 2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 15C/173/2015-200 z 18. marca 2019, určil, že žalovaný nemá právo na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne vyplývajúce z dohody o zrážkach zo mzdy k zmluve o revolvingovom úvere č. 8400053425 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 11. 02. 2013 (I. výrok).

3. Ďalej rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi sumu 412,70 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 412,70 Eur počítaný od 11. 03. 2015 do zaplatenia, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (II. výrok).

4. V III. výroku rozhodol, že žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100,00 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

5. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie v časti výrokov II. a III. rozsudku.

6. O odvolaní žalovaného rozhodol Krajský súd v Nitre ako súd odvolací rozsudkom č. k. 5Co/122/2019-263 z 29. apríla 2020, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom II. a III. výroku zmenil tak, že: Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 412,70 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 11. 03. 2015 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu.

7. Po vyhlásení uvedeného rozsudku odvolací súd zistil, že opomenul rozhodnúť o časti predmetu konania, ktorým žalobe žalobcu nevyhoviel. V dôsledku uvedeného odvolací súd zistil dôvod na vydanie dopĺňacieho rozsudku. Preskúmajúc splnenie podmienok na jeho vydanie dospel k záveru, že vzhľadom na to, že rozsudok odvolacieho súdu č. k. 5Co/122/2019-263 z 29. apríla 2020 doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, je potrebné dopĺňacím rozsudkom rozhodnúť o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti.

8. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keďže nezistil dôvod na nariadenie pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario s verejným vyhlásením rozhodnutia pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 219 ods. 3 CSP) rozhodol o doplnení rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/122/2019-263 z 29. apríla 2020, tak, že žalobu vo zvyšnej časti zamietla.

9. Podľa § 225 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

10. Podľa § 225 ods. 2 CSP, doplnenie urobí súd dopĺňacím rozsudkom, na ktorý sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku. Ak súd nevyhovie návrhu strany na doplnenie rozsudku, návrh zamietne.

11. Podľa § 225 ods. 3 CSP, návrh na doplnenie sa netýka právoplatnosti ani vykonateľnosti výrokov pôvodného rozsudku.

12. Rozsudkom sa má v zásade rozhodnúť vždy o celej prejednávanej veci, t. j. súd musí vo výroku rozsudku vyčerpať celý predmet konania (pozri § 212 ods. 2 prvú vetu CSP). Ak však súd nerozhodol o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do pätnástich dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu, ak sám zistí, že opomenul rozhodnúť o celom predmete konania alebo o predbežnej vykonateľnosti.

13. Návrh na doplnenie rozsudku môže predložiť strana do 15 dní od doručenia rozsudku, teda v lehote na podanie odvolania. Na podanie takéhoto návrhu je legitimovaná ktorákoľvek zo sporových strán, pričom každej plynie samostatná lehota. Návrh sa podáva na súde, ktorý neúplný rozsudok vydal. Keďže ide o procesnú lehotu, prichádza do úvahy aj odpustenie jej zmeškania (§ 122).

14. Ak je návrh na doplnenie podaný včas a zároveň rozsudok nebol napadnutý odvolaním, môže konajúci súd rozhodnúť o návrhu aj po tom, ako pôvodný rozsudok nadobudol právoplatnosť.

15. Doplnenie rozsudku môže súd vykonať aj bez návrhu (ex offa), ale iba dovtedy, kým rozsudok nenadobudol právoplatnosť. Má sa tým na mysli, že do nadobudnutia právoplatnosti pôvodného rozhodnutia má byť rozhodnuté dopĺňacím rozsudkom, aj keby bol vyhotovený alebo doručený po jeho právoplatnosti.

16. Doplnenie rozsudku prichádza za rovnakých podmienok do úvahy aj v odvolacom a dovolacom konaní, pokiaľ by príslušný súd nerozhodol o celom predmete konania alebo o trovách.

17. Ak súd rozhoduje o doplnení ex offio, je potrebné mať na zreteli, že zákon kogentným spôsobom stanovuje, že rozsudok je možné doplniť iba kým nenadobudne právoplatnosť. Právoplatný rozsudok nie je možné doplniť, aj keby si súd neskoršie uvedomil absenciu niektorého výroku. Takýto nedostatok nie je možné odstrániť ani opravným uznesením (§ 224).

18. O doplnení rozsudku súd rozhoduje v rovnakom zložení ako pri pôvodnom rozhodnutí. Na rozhodnutie o doplnení rozsudku je v zásade potrebné nariadiť pojednávanie, okrem prípadov, ak prichádza do úvahy rozhodnutie bez nariadenia pojednávania (§ 177 ods. 2). Ak sa rozhoduje bez nariadenia pojednávania, je povinnosťou súdu doplniaci rozsudok verejne vyhlásiť spôsobom, uvedeným v § 219 ods. 3.

19. Doplniaci rozsudok sa vyhotovuje písomne a jeho písomné vyhotovenie musí obsahovať všetky obsahové náležitosti vyžadované zákonom pre rozsudok (§ 220). Vydanie doplniaceho rozsudku nemá žiaden vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudku pôvodného.

20. Ako vyplýva z písomného vyhotovenia rozsudku odvolacieho súdu č. k. 5Co/122/2019-263 z 29. apríla 2020, odvolací súd opomenul rozhodnúť o časti žalovaného nároku, v ktorom žalobu za dôvodnú nepovažoval. Odvolací súd o odvolaní žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 15C/173/2015-175 z 8. augusta 2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 15C/173/2015-200 z 18. marca 2019 v časti výroku II. a III. rozhodol tak, že rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 412,70 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 11. 03. 2015 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu. Vychádzajúc z uvedeného je zrejme, že odvolací súd opomenul rozhodnúť o zamietnutí žaloby v časti nepriznaného úroku z omeškania, v dôsledku čoho odvolací súd ex offio rozhodol o vydaní doplniaceho rozsudku, ktorým žalobu vo zvyšku zamietol.

21. Odvolací súd v rozsudku č. k. 5Co/122/2019-263 z 29. apríla 2020, pokiaľ ide o zmeňujúcu časť rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti uviedol, že sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie o neplatnosti úverovej zmluvy, pretože je treba brať zreteľ na skutočnosť, že samotná žiadosť o poskytnutie úveru sa podpisom oboma zmluvnými stranami („konvertovala“) stala zmluvou s podstatnými základnými náležitosťami zmluvy o úvere. Hoci podľa názoru prvoinštančného súdu nemala náležitosti spotrebiteľskej zmluvy buď vôbec (konečná splatnosť), alebo náležitosť nesprávne uvedenú (RPMN, ročná úroková sadzba), a preto ju považoval za bezúročnú a bezpoplatkovú, nebolo možné hovoriť o tom, že nedošlo k uzavretiu zmluvy, najmä ak účastníci zmluvy platnosť zmluvy nenamietajú a zo zmluvy plnia, potom je treba preferovať výklad zmluvy a dôsledky oddeliteľných nedostatkov v prospech platnosti zmluvy. Poukázal pritom na nález Ústavného súdu SR z 1. apríla 2015, sp. zn. I. ÚS 640/2014. Predmetnú zmluvu o úvere bolo teda treba posudzovať tak, že podstatné pojmové znaky zmluvy jej uzavretím naplnila (kto uzatvára, čo je predmetom plnenia, a podstatný obsah práv a povinností) s tým, že ak neobsahovala ďalšie náležitosti (napr. v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z.), potom ju bolo možné považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú. V žiadnom prípade nebolo možné konštatovať neplatnosť zmluvy a jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť súčasne. Odvolací súd teda považoval predmetnú zmluvu za uzavretú platne.

22. V ďalšom sa stotožnil s argumentáciou prvoinštančného súdu, že úverová zmluva uzavretá dňa 11. 02. 2013 nemala náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ, pretože v zmluve bola síce dohodnutá výška mesačnej platby v sume 51,44 eura (splátka úveru spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb) a dohodnutý je aj počet splátok 42, ale absentuje termín konečnej splatnosti. Nebol určený žiadnym konkrétnym časovým údajom, ani iným nespochybniteľným spôsobom umožňujúcim identifikovať dátum poslednej splátky, a to aj s ohľadom na skutočnosť, že v zmluve nie je určená ani splatnosť prvej splátky.

23. Pokiaľ išlo o ďalšie dôvody rozhodnutia prvoinštančného súdu odvolací súd uviedol, že aj keby bola výška ročnej úrokovej sadzby úveru uvedená nie v neprospech spotrebiteľa, nešlo by o takú vadu, ktorú by bolo možné bez ďalšieho považovať za vadu spôsobujúcu dôsledok bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Správny bol taký záver prvoinštančného súdu, ktorý konštatoval nesprávne uvedenú výšku RPMN za situácie, že poplatok (vo výške 138,14 eura) nebol zahrnutý do výpočtu RPMN. Uvedené jednoznačne usvedčuje výpočet žalovaného RPMN ako nesprávny.

24. S poukazom na uvedené skutočnosti bol žalobcovi nárok na zaplatenie dlžnej istiny vo výške 412,70 eura priznaný.

25. Pokiaľ ide o príslušenstvo k dlžnej istine, odvolací súd uviedol, že v tejto časti bolo potrebné zmeniť napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, pretože odvolateľ správne namietal výšku úrokov, ktoré prvoinštančný súd priznal. Prvoinštančný súd priznal žalobcovi sumu 412,70 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne z uvedenej sumy od 11. 03. 2015 do zaplatenia.

26. Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, účinné ku dňu omeškania, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Odvolací súd s poukazom na § 3 nariadenia č. 87/1995 Z. z. dospel k záveru, že omeškanie žalovaného bolo súdom prvej inštancie zistené ku dňu 11. 03. 2015. Výška ECB (hlavné refinančné operácie) v čase omeškania bola 0,05 %. Výška úroku v čase omeškania žalovaného bola 5,05 % (nariadenie + ECB), preto odvolací súd postupom podľa § 388 CSP zmenil napadnutý rozsudok a rozhodol tak, že žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 5,05 % zo sumy 412,70 eura od 11. 03. 2013 do zaplatenia namiesto pôvodne súdom prvej inštancie priznaného úroku z omeškania vo výške 8,05 % zo sumy 412,70 eura od 11. 03. 2013 do zaplatenia.

28. S poukazom na nepriznanie časti žalobou uplatneného úroku z omeškania, odvolací súd rozhodol tak, že žalobu žalobcu vo zvyšnej časti zamietal.

29. Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami tak, ako uviedol vo výrokovnej časti tohto rozhodnutia.

30. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).